

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind înregistrarea operațiunilor comerciale prin mijloace electronice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Prezenta lege stabilește regimul juridic al documentelor în formă electronică ce conțin date privind operațiunile economice de schimb sau vânzare de bunuri sau servicii între persoane care emit și primesc facturi, bonuri fiscale sau chitanțe în formă electronică.

(2) Facturile, bonurile fiscale și chitanțele în formă electronică constituie documente justificative în înțelesul Legii contabilității nr.82/1991, republicată.

(3) Prezenta lege se aplică persoanelor stabilite în România în înțelesul prevederilor titlului VI din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și care desfășoară activități economice pe teritoriul României.

Art. 2. – Prezenta lege se completează cu dispozițiile legale privind încheierea, validitatea și efectele actelor juridice, precum și cu

cele prevăzute de Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și de celelalte acte normative în vigoare.

Art. 3. – Nicio dispoziție a prezentei legi nu poate fi interpretată în sensul limitării autonomiei de voință și a libertății contractuale a părților.

Art. 4. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *emiterea facturilor în formă electronică* – operațiunea de întocmire, semnare electronică și marcarea temporală a facturilor în formă electronică utilizând un sistem informatic omologat;

b) *semnătură electronică* – semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat, eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat, în înțelesul Legii nr.455/2001 privind semnătura electronică;

c) *marcă temporală* – marca temporală în înțelesul Legii nr. 451/2004 privind marca temporală;

d) *factură în formă electronică* – documentul în formă electronică ce caracterizează în mod unic și neechivoc schimbul sau vânzarea de bunuri sau servicii, semnat cu semnătură electronică și purtând marca temporală, care conține datele cuprinse în formularul facturii și care este înregistrat pe medii compatibile cu prelucrarea automată a datelor;

e) *pachet de facturi în formă electronică* – două sau mai multe facturi în formă electronică, emise la momente de timp diferite și transmise către același beneficiar la același moment de timp;

f) *lot de facturi în formă electronică* – două sau mai multe facturi în formă electronică, emise la momente de timp diferite și transmise către beneficiari diferiți la același moment de timp;

g) *bon fiscal în formă electronică* – documentul financiar-fiscal care întrunește toate condițiile impuse de prevederile legale în materie referitoare la conținut, emis de echipamentele electronice de marcat, care conține date înregistrate pe medii compatibile cu prelucrarea automată a datelor, semnat cu semnătură electronică și purtând marca temporală;

h) *chitanță în formă electronică* – documentul financiar-fiscal care întrunește toate condițiile impuse de prevederile legale în materie referitoare la conținut și formă, înregistrat pe medii compatibile cu

prelucrarea automată a datelor, semnat cu semnătură electronică și purtând marca temporală;

i) *furnizor de servicii de facturare electronică* – persoana fizică sau juridică care emite, transmite sau convertește facturi, bonuri sau chitanțe în formă electronică, în nume propriu sau în numele unor terți.

CAPITOLUL II

Factura în formă electronică

Art. 5. – Persoana fizică sau juridică ce emite facturi, denumită în continuare *emitent*, poate să opteze pentru emiterea facturilor în formă electronică, cu condiția garantării autenticității, originii și integrității conținutului, conform condițiilor prevăzute în prezenta lege.

Art. 6. – Facturile și chitanțele în formă electronică emise fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege nu au calitatea de document justificativ, în înțelesul prevederilor Legii nr. 82/1991, republicată.

Secțiunea I

Emiterea facturilor

Art. 7. – (1) Emiterea tuturor facturilor de către o persoană fizică sau juridică se face exclusiv într-una din următoarele două modalități, la alegerea exclusivă a emitentului: în formă electronică sau pe suport de hârtie.

(2) Emitentul poate opta pentru schimbarea modalității de emitere, cu notificarea Ministerului Economiei și Finanțelor.

Art. 8. – Emitentul facturii în formă electronică răspunde pentru legalitatea, autenticitatea, originea și integritatea conținutului.

Art. 9. – (1) Factura în formă electronică respectă formatul și conținutul stabilite de actele normative speciale și va conține marca temporală care certifică momentul emiterii și semnătura electronică a emitentului facturii.

(2) Certificatul aferent semnăturii electronice a emitentului facturii în formă electronică va conține informații privind identificatorul

fiscal și numărul notificării înregistrate la Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 10. – Emitentul este obligat să țină evidența facturilor electronice emise într-un registru electronic de evidență a facturilor în formă electronică și să menționeze existența unui exemplar pe suport de hârtie, dacă este cazul. Operarea în acest registru se realizează conform regulilor de operare a registrelor similare pe suport de hârtie, completate cu normele metodologice emise de Ministerul Economiei și Finanțelor în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi.

Secțiunea a 2-a **Transmiterea facturilor**

Art. 11. – (1) Transmiterea facturilor emise în formă electronică se face într-una din următoarele două modalități: prin mijloace electronice, în condițiile prevăzute de Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau pe suport de hârtie.

(2) Transmiterea unei facturi în formă electronică se poate face individual, în pachete sau în loturi.

Secțiunea a 3-a **Anularea facturilor**

Art. 12. – (1) Emitentul facturii în formă electronică și beneficiarul acesteia încheie un act juridic prin care se specifică anularea de comun acord a facturii sau a facturilor respective și care conține:

- a) seria și numărul fiecărei facturi anulate;
- b) data emiterii fiecărei facturi anulate;
- c) data transmiterii fiecărei facturi anulate;
- d) data anulării;
- e) semnătura olografă a părților și ștampila, unde este cazul.

(2) Actul juridic se întocmește în 3 exemplare, din care un exemplar rămâne emitentului, unul beneficiarului, iar al treilea este păstrat de către persoana abilitată să opereze anularea facturii electronice.

(3) Atât emitentul, cât și beneficiarul operează modificarea în documentele care au avut la bază facturile respective, precum și în Registrul electronic de evidență a facturilor în formă electronică.

Emitentul anulează factura, specificând această operațiune prin marcarea facturii în formă electronică ca fiind anulată, atașând semnătura electronică și marca temporală corespunzătoare momentului anulării, astfel încât anularea să fie evidențiată la vizualizarea facturii în formă electronică.

(4) Emitentul este obligat să notifice Ministerului Economiei și Finanțelor asupra anulării facturii în formă electronică, menționând datele de identificare a fiecărei facturi anulate și data la care a fost întocmit documentul prin care s-a convenit anularea.

(5) Prevederile prezentei secțiuni se completează cu prevederile Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, privind corectarea facturilor.

CAPITOLUL III

Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care emit facturi în formă electronică

Art. 13. – Emitentul facturii în formă electronică trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să utilizeze un sistem informatic omologat de Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, în condițiile cap. VIII;

b) să dispună de mijloace tehnice și umane corespunzătoare pentru garantarea securității, fiabilității și continuității serviciilor de prelucrare a datelor în formă electronică;

c) să folosească personal cu cunoștințe de specialitate în domeniul tehnologiei semnăturii electronice și o practică suficientă în ceea ce privește procedurile de securitate corespunzătoare;

d) să fie în măsură a gestiona și arhiva toate informațiile privind fiecare factură în formă electronică emisă, pe perioada de timp stabilită prin normele legale în vigoare;

e) să utilizeze sisteme omologate pentru arhivarea de facturi în formă electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică. Pe durata arhivării, persoanele care au responsabilitatea arhivării vor lua măsuri ca orice factură în formă electronică să poată fi accesată numai de către emitent, beneficiar sau organele abilitate prin lege. Arhivarea facturilor în formă electronică se poate face și de alte persoane decât emitentul acestora, în

condițiile în care acestea sunt autorizate în acest sens și îndeplinesc condițiile tehnice și de personal prevăzute la lit.b) și c).

Art. 14. – (1) Emitentul facturii în formă electronică este obligat să notifice Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației orice modificare a sistemului informatic cu funcții omologate pentru emiterea facturilor în formă electronică. Orice astfel de modificare este notificată cu cel puțin 45 de zile înainte de data punerii în funcțiune.

(2) Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației avizează modificările aduse în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării notificării.

Art. 15. – Emitentul facturii în formă electronică are obligația de a notifica Ministerului Economiei și Finanțelor în termen de 24 de ore orice modificare survenită în legătură cu datele de identificare.

Art. 16. – Ministerul Economiei și Finanțelor verifică respectarea condițiilor prevăzute pentru emiterea facturilor în formă electronică și aplicarea dispozițiilor prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Externalizarea serviciilor de emitere, transmitere și arhivare a facturilor în formă electronică

Art. 17. – (1) Activitățile de emitere, transmitere a facturilor în formă electronică, precum și cele de arhivare a facturilor în formă electronică pot fi realizate și de către alte persoane decât emitentul de drept al facturii în formă electronică, în următoarele condiții:

a) să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 13;

b) să existe un contract valabil încheiat între emitentul de drept al facturii în formă electronică și un furnizor de servicii de emitere a facturilor în formă electronică.

(2) Certificatul aferent semnăturii electronice a persoanelor care prestează servicii de emitere, transmitere sau arhivare a facturilor în formă electronică va conține informații privind calitatea de furnizor de servicii și datele sale de identificare.

Art. 18. – (1) Furnizorii de servicii de emitere a facturilor în formă electronică pot să presteze servicii de conversie a unei facturi deja emise pe suport de hârtie în factură în formă electronică, la cererea beneficiarului.

(2) Conversia se poate realiza numai după factura în original. Factura în formă electronică rezultată dobândește calitatea de document justificativ numai după înscrierea precizării: *„prezenta factură este conformă cu originalul emis inițial pe suport de hârtie având seria nr. din data de, emisă de”* și atașarea semnăturii electronice a furnizorului de servicii de emitere a facturilor în formă electronică, precum și a mărcii temporale certificând momentul conversiei, atât în cazul facturilor individuale, cât și în cazul în care conversia se face pentru un pachet sau lot de facturi.

CAPITOLUL V

Chitanța în formă electronică

Art. 19. – (1) Chitanța în formă electronică respectă condițiile privind formatul și conținutul obligatorii stabilite de actele normative în vigoare și conține marca temporală și semnătura electronică a emitentului chitanței.

(2) Certificatul aferent semnăturii electronice a emitentului chitanței va conține informații privind identificatorul fiscal și numărul notificării înregistrate la Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 20. – Prevederile privind emiterea, transmiterea, stocarea, arhivarea, conversia și utilizarea facturilor prevăzute în prezenta lege sunt aplicabile și chitanțelor în forma electronică, cu excepția acelor prevederi care din punct de vedere financiar-fiscal nu le sunt aplicabile.

CAPITOLUL VI

Regimul documentelor în formă electronică aferente tranzacțiilor înregistrate prin intermediul caselor de marcat și terminalelor automate bancare (bancomat)

Art. 21. – Bonurile fiscale și bonurile emise de casele de marcat și de către bancomatele bancare, în formă electronică, stocate la emitent, au același regim juridic ca și cele emise pe hârtie.

Art. 22. – (1) Persoanele care au obligația de a emite bonuri prin intermediul caselor de marcat sau al terminalelor automate bancare (bancomat), pot păstra în formă electronică documentul generat în formă electronică în următoarele condiții:

a) să îndeplinească cerințele privind asigurarea conformității informațiilor înregistrate în formă electronică cu cele înscrise pe documentul pe hârtie;

b) să arhiveze și să asigure accesul la bonurile emise în formă electronică.

(2) Ministerul Economiei și Finanțelor va stabili condițiile specifice de emitere a documentelor prevăzute la art. 21.

(3) Ministerul Economiei și Finanțelor autorizează persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) să păstreze în formă electronică bonurile emise de casele de marcat/bancomat.

(4) Condițiile de autorizare vor fi stabilite prin norme metodologice emise de Ministerul Economiei și Finanțelor, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi.

Art. 23. – Termenul de arhivare al bonurilor fiscale și bonurilor emise de casele de marcat și de către bancomatele bancare, în formă electronică, va fi același cu cel prevăzut pentru cele emise pe suport de hârtie.

CAPITOLUL VII

Registrul electronic al persoanelor care emit facturi, chitanțe și bonuri fiscale în formă electronică

Art. 24. – (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se înființează Registrul electronic al persoanelor care emit facturi, chitanțe și bonuri fiscale în formă electronică, constituit și actualizat de Ministerul Economiei și Finanțelor.

(2) Procedura de înscriere în registru și documentația necesară se stabilesc prin normele metodologice elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi.

Art. 25. – Registrul este public, disponibil *on-line*, și se actualizează permanent. Condițiile de acces la informațiile pe care le conține, informațiile care pot fi oferite solicitanților și modul de actualizare a registrului se stabilesc prin normele metodologice elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi.

CAPITOLUL VIII

Omologarea sistemelor informatice

Art. 26. – (1) Sistemele informatice destinate operațiunilor de emitere a facturilor în formă electronică pot fi utilizate numai dacă sunt omologate în prealabil de către Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației.

(2) Conformitatea acestor sisteme informatice cu normele de securizare a informației prelucrate sau arhivate, precum și cu prevederile prezentei legi, se verifică de către Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, cu respectarea principiilor standardizării și interoperabilității.

(3) În urma îndeplinirii procedurii de verificare a sistemului informatic, Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației emite certificatul de omologare al sistemului informatic. Certificatul poate fi retras în cazul în care Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației constată că sistemul informatic nu mai îndeplinește criteriile prevăzute în normele de asigurare a informației prelucrate sau arhivate. Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației are obligația de a comunica Ministerului Economiei și Finanțelor retragerea acestui certificat în termen de 15 zile.

(4) Procedura de verificare și omologare a sistemelor informatice se stabilește prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, cu consultarea reprezentanților organismelor din domeniul profesiei contabile și a Ministerului Economiei și Finanțelor.

(5) Efectuarea verificării prevăzute la alin. (2) se realizează numai după plata de către solicitant, către Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, a unui tarif de omologare al cărui quantum va fi stabilit prin decizie a președintelui

Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației.

(6) Tariful de omologare constituie venit propriu al Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației.

CAPITOLUL IX

Contravenții și sancțiuni

Art. 27. – Constituie contravenție fapta persoanei fizice sau juridice care:

a) omite să opereze în Registrul electronic de evidență a facturilor în formă electronică sau operează cu nerespectarea prevederilor prezentei legi;

b) omite să efectueze notificarea prevăzută la art. 12 alin. (4);

c) omite sau întârzie să efectueze notificarea prevăzută la art. 15;

d) pune în funcțiune modificările aduse sistemului informatic cu funcții omologate pentru emiterea facturilor în formă electronică fără avizul prevăzut la art. 14 alin. (2).

Art. 28. – Contravențiile prevăzute la art. 27 se sancționează cu amendă de la 500 lei la 5.000 lei.

Art. 29. – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor sunt de competența personalului anume împuternicit în acest sens din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor.

(2) Pentru constatarea contravențiilor prevăzute la art. 27 lit. d) Ministerul Economiei și Finanțelor poate solicita Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației efectuarea de verificări.

CAPITOLUL X

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 30. – (1) În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi, Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației va elabora reglementările referitoare la normele de performanță și securitate cu privire la sistemele informatice utilizate de persoanele care emit, transmit sau arhivează facturi, chitanțe și bonuri fiscale în formă electronică.

(2) Cheltuielile înregistrate de persoanele care emit, transmit sau arhivează facturi, chitanțe și bonuri fiscale în formă electronică, cheltuielile efectuate cu investițiile pentru dotări și alte utilități necesare desfășurării acestei activități sunt amortizabile pe o perioadă de 5 ani de la prima înregistrare ca utilizator de factură în formă electronică.

(3) Cheltuielile înregistrate de persoanele care emit facturi, chitanțe și bonuri fiscale în formă electronică privind investițiile legate de modificarea și perfecționarea sistemelor informatice utilizate în activitatea de facturare electronică sunt amortizabile pe o perioadă de 3 ani, începând cu data inițierii investiției, probată cu hotărârea administratorului, respectiv a consiliului de administrație al persoanei care inițiază cheltuiala, iar în cazul persoanelor fizice, prin declarație pe propria răspundere.

Art. 31. – Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 82/1991, republicată, ale Legii nr. 455/2001, ale Legii nr. 451/2004 și ale Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 32. – Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2008.

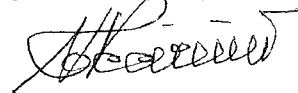
Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București, 19 iulie 2007
Nr. 260